

Rep.Nr.

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 1 MAART 2010.

9de KAMER

Bijdragen zelfstandigen
Tegensprekelijk
Heropening der debatten

In de zaak:

1/ **De heer H.M.**, wonende te [xxx],

2/ **De N.V. TRANSPORT MANAGEMENT SERVICES**,
afgekort T.M.S., KBO nr. 0414.940.462, met
maatschappelijke zetel te 1740 Ternat,
Industrielaan 16-20.

Appellanten, vertegenwoordigd door Mr. A.
Vanden Abeele, advocaat te 1170 Brussel;

Tegen:

**Het Rijksinstituut voor Sociale
Verzekeringen der Zelfstandigen**, handelend
als Nationale Hulpkas voor sociale
verzekeringen der zelfstandigen, met zetel
te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 6, woonst
kiezend op zijn gewestelijk kantoor te
3000 Leuven, Vaartstraat 46.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. A.
Sobrie, advocaat te 3012 Wilsele;

★

★

★

Na beraadslaging, velt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest:

Gelet op de stukken van de rechtspleging en ondermeer op:

- het eensluidend verklaard afschrift van het vonnis uitgesproken op tegenspraak door de 29ste kamer van de Arbeidsrechtbank te Brussel op 24 februari 2009 (AR nr 7800/01 + 7801/01) waarvan geen betekenisakte wordt voorgelegd;
- het verzoekschrift tot hoger beroep ontvangen op de griffie van het Arbeidshof op 23 maart 2009;
- de besluiten van geïntimeerde, ontvangen ter griffie op 14 juli 2009 en 30 november 2009;
- de besluiten van appellanten, ontvangen ter griffie op 30 september 2009;
- schriftelijk advies van het openbaar ministerie ontvangen ter griffie op 11 januari 2010;
- de replieken van de appellanten en geïntimeerde ontvangen ter griffie op 8 februari 2010;

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging op de openbare terechtzitting van 4 januari 2010 waarna de debatten gesloten werden. De zaak voor schriftelijk advies werd meegedeeld aan het openbaar ministerie tegen 11 januari 2010 waarop beide partijen hebben gerepliceerd, waarna de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

1. De heer H.M. was sinds 10 juni 1981 bediende in de NV Brasserie Haelterman, die op 1 oktober 1989 overging in de NV Brasserie Haelterman Extension. Op 1 maart 1992 werd de heer H.M. opnieuw bediende bij de NV Brasserie Haelterman en op 1 april 1997 trad hij in dienst van de N.V. Haras de Laubry als algemeen directeur.

Sinds 1987 nam hij talrijke bestuursmandaten op in vennootschappen van de Haelterman-groep, m.n.

- de NV Brasserie Haelterman Extension tussen 1987 en 1993

- de NV Societé de Distribution de Tout Materiel de Bureau (afgekort Sadimat) tussen 1983 en 1993
- de NV Prado tussen 1983 en 1987
- de NV Haeldraim tussen 1983 en 1995
- de NV Brasserie Haelterman tussen 1987 en 1995
- de NV Ets. Brondeel tussen 1983 en 1989
- de NV Neor (wordt vanaf 1992 NV Haelterman Immobiliere, vanaf 1994 NV Haelterman Import en vanaf 1998 Transport Management Services (T.M.S.) tussen 1991 en 1997

Deze benoemingen in het Belgisch Staatsblad vermeldden dat het om een kosteloos mandaat ging.

2. Vanaf het inkomstenjaar 1991 ontdekte de fiscus inkomsten uit deze mandaten (geen intresten op R/C, een wagen, een doorgeschoven onroerend goed dat met winst verkocht werd en huurinkomsten van panden die H.M. doorverhuurde aan zijn vennootschappen (deze panden werden doorverhuurd aan cafés die afhankelijk werden van de vennootschap door een exclusieve drankafnameplicht).

Voor het inkomstenjaar 1991 werd bij een fiscale ondernemingscontrole vastgesteld dat de heer H.M. titularis was van een rekening courant bij de vennootschappen Sadimat, Gounod Mer en Haeldraim. Deze rekening courant vertoonde een debetstand doch deze vennootschappen hadden geen intresten gevorderd van de heer H.M. Deze fictieve intresten werden beschouwd als bedrijfsinkomsten; partijen zijn het erover eens dat deze inkomsten € 30.223,11 bedragen.

Hetzelfde werd vastgesteld voor het jaar 1992, maar voor dit jaar werd ook nog een verdoken bezoldiging bij de NV Haeldraim ontdekt, opgezet via de transactie van een onroerend goed, terwijl de heer H.M. ook nog het voordeel had van een wagen Porsche 911.

Partijen zijn het erover eens dat voor dit jaar de zelfstandige inkomsten € 87.029,70 bedroegen.

Voor het inkomstenjaar 1993 erkende heer H.M. bijkomende inkomsten als zelfstandige ten bedrage van € 12.197,65, maar er werden tevens huurinkomsten aangetroffen van panden van de heer H.M. aan de vennootschappen waarvan hij bestuurder was (o.m. de NV Brasserie Haelterman en de NV Brasserie Haelterman Extension).

Deze huurinkomsten bedroegen € 22.365,52, die door het RSVZ mee in aanmerking worden genomen, zodat het RSVZ rekening houdt met inkomsten van € 34.563,17.

Vanaf 1994 werden geen zelfstandige inkomsten meer weerhouden door de fiscus.

Op 17 november 1997 maande het RSVZ de heer H.M. aan zich aan te sluiten bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen en stuitte hiermee de verjaring overeenkomstig artikel 16 § 2,3° van het KB 38 van 27 juli 1967.

3. Bij dagvaarding van 23 maart 2001 vorderde het RSVZ de veroordeling van de heer H.M. tot betaling van € 2.015,30 wegens sociale zekerheidsbijdragen zelfstandigen voor het kwartaal 1/1991, te vermeerderen met de verhogingen gerechtelijke intresten en kosten. Het bedrag van de sociale zekerheidsbijdragen werd nadien aangepast tot € 2.040,39.

Bij dagvaarding van 23 maart 2001 vorderde het RSVZ de solidaire veroordeling van de heer H.M. en de NV T.M.S. tot betaling van de sociale zekerheidsbijdragen zelfstandigen voor de kwartalen 2/1991 tot en met 4/1997, te vermeerderen met de verhogingen, gerechtelijke intresten en kosten. Ook deze vordering werd aangepast in betaling van de sociale zekerheidsbijdragen voor de kwartalen 2/1991 tot en met 4/1993 en 1/1996 tot en met 4/1996 ten bedrage van € 45.382,22, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten op € 72.916,16 vanaf de datum van de dagvaarding tot 14 november 2005 en op € 45.382,22 vanaf 15 november 2005.

4. Bij vonnis van de arbeidsrechtbank te Brussel van 24 februari 2009 werden deze vorderingen samengevoegd en ontvankelijk en gegrond verklaard.

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 23 maart 2009, tekenden de heer H.M. en de NV T.M.S. hoger beroep aan en vroegen ze de hervorming van het vonnis in de zin dat de oorspronkelijke vorderingen onontvankelijk zou worden verklaard voor de bijdragen 1991 en ongegrond voor de bijdragen 1992, 1993 en 1997; ze vroegen te zeggen voor recht dat de zelfstandige inkomsten voor de kalenderjaren 1991, 1992 en 1993 respectievelijk € 30.223,11, € 80.029,70 en € 12.197,65 bedragen en dat de bedragen

voor 1994, 1995 en 1996 op die respectievelijke bijdragen moeten worden berekend; verder vroegen ze dat de vordering met betrekking tot de bijdrage voor 1994, 1995 en 1996 voor het meergevorderde zou worden afgewezen en het RSVZ zou worden veroordeeld tot de kosten.

★

★

★

II. BEOORDELING

1. Het hoger beroep van 23 maart 2009 tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank te Brussel van 24 februari 2009 werd tijdig ingesteld. Het is regelmatig naar vorm en ook aan de andere ontvankelijkheidsvereisten is voldaan. Het is derhalve ontvankelijk.

2. De discussiepunten tussen partijen betreffen:

- Begin van de activiteit - de verjaring voor de bijdragen 1991- regularisatiebijdragen 1992-1993
 - de regularisatiebijdragen voor het jaar 1991
 - de geherkwalificeerde huurinkomsten 1993
- Het Openbaar Ministerie wijst nog bijkomend op het punt van:
- de solidariteit van NV T.M.S.

Begin van de activiteit - de verjaring voor de bijdragen 1991- regularisatiebijdragen 1992-1993

3. H.M. werd aangetekend aangemaand tot aansluiting op 17 november 1997 en dit stuit de verjaring.

Krachtens artikel 16 §2 van het KB 38 van 27 juli 1967 verjaart de vordering van de sociale zekerheidsbijdragen na vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari die volgt op het jaar waarvoor zij verschuldigd zijn. Op basis hiervan stelt de heer H.M. dat de bijdragen voor het jaar 1991 verjaard zijn, rekening houdend met de stuiting op 17 november 1997.

Artikel 49 van het KB van 19 december 1967 bepaalt verder dat wat betreft de bij het begin van bezigheid verschuldigde regularisatiebijdragen de bij artikel 16 van het KB 38 vastgestelde

verjaringstermijn ingaat op 1 januari van het derde jaar volgend op het jaar waarin de bezigheid een aanvang nam. Hierdoor verjaren de regularisatiebijdragen die verschuldigd zijn op basis van de werkelijke inkomsten van het eerste jaar van de activiteit, slechts op de eerste januari van het achtste jaar volgend op het begin van activiteit.

Het RSVZ steunt zich op deze bepaling en preciseert dat zij voor 1991 niet de voorlopige bijdragen vordert (waarvoor ze de verjaring erkent), maar enkel de regularisatiebijdragen, die dus niet verjaard zijn op grond van deze bepaling.

De heer H.M. roept hiertegen in dat er in 1991 geen begin van activiteit was en dat er dus voor de jaren 1991 -1993 geen regularisatiebijdragen kunnen gevorderd worden. Hij houdt voor dat hij reeds sinds 1983 bestuurder was en dat zijn zelfstandige beroepsactiviteit hierdoor aanving. Het feit dat zijn mandaten kosteloos waren in die periode doet volgens hem niet af aan zijn zelfstandige beroepsactiviteit.

Er dient derhalve te worden nagegaan wanneer de zelfstandige activiteit van de heer H.M. aanving.

4. Artikel 3 §1, lid 1 van het KB 38 omschrijft een zelfstandige als iedere natuurlijke persoon, die in België een beroepsbezigheid uitoefent uit hoofde waarvan hij niet door een arbeidsovereenkomst of door een statuut verbonden is.

Het is duidelijk dat de bestuurdersmandaten van de heer H.M. niet werden uitgeoefend in het kader van een arbeidsovereenkomst of een statuut.

Ingevolge artikel 3 §1, lid 2 van het KB 38 wordt geacht, tot bewijs van het tegendeel, zich de in het vorige lid bedoelde voorwaarden tot onderwerping te bevinden, ieder persoon die in België een beroepsbezigheid uitoefent die inkomsten kan opleveren bedoeld een artikel 23 §1, 1° of 2° of in artikel 30, 2° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Om uit te maken vanaf wanneer de heer H.M. zelfstandige is, moet derhalve worden nagegaan vanaf wanneer hij een beroepsbezigheid uitoefent in bovenvermelde zin.

Een beroepsbezigheid is de werkelijke persoonlijke activiteit die de grenzen van het louter beheer van het eigen vermogen te boven gaat en met een zekere regelmaat en met een winstoogmerk wordt uitgeoefend. (zie G. Van Limberghen, A. Van Regenmortel e.a., *Sociaal statuut der zelfstandigen (1996-2005)*, T.S.R. 2006, 245, nr. 18)

5. Appellanten hebben het winstoogmerk voor de uitoefening van de bestuurdersmandaten steeds ontkend, zoals blijkt uit de steeds weerkerende bevestiging in de publicatie B.S. dat deze mandaten kosteloos zijn.

Winstoogmerk veronderstelt het nastreven van een materiële verrijking die de gehele of gedeeltelijke terugbetaling van de door een activiteit veroorzaakte kosten overschrijdt (G. Van Limberghen, A. Van Regenmortel e.a., *Sociaal statuut der zelfstandigen (1996-2005)*, T.S.R. 2006, 248, nr. 21 en de referenties aangehaald in voetnoot 56)

Het is correct dat de discussie omtrent de aanwezigheid van een winstoogmerk niet mag worden teruggebracht tot een discussie omtrent het al dan niet effectief genot van inkomsten, maar wanneer men een mandaat als kosteloos voorstelt dan beroept men er zich zelf op dat men geen materiële verrijking omwille van dit mandaat nastreeft en dat men dus geen winstoogmerk beoogt.

6. Hierbij moet ook rekening gehouden worden met het vermoeden van verzekeringsplicht voor vennootschappelijke mandatarissen krachtens artikel 2 van het KB van 19 december 1967.

Tot 30 juni 1992 kon dit vermoeden worden weerlegd door de kosteloosheid van het mandaat te bewijzen. Het te bewijzen tegendeel had geen betrekking op de ontstentenis van de band van ondergeschiktheid, maar wel op de afwezigheid van winstoogmerk. (G. Van Limberghen, A. Van Regenmortel e.a., *Sociaal statuut der zelfstandigen (1996-2005)*, T.S.R. 2006, 259, nr. 35 en de referenties aangehaald in voetnoot 91)

Wanneer appellanten derhalve systematisch bij de publicatie in het B.S. van de bestuursmandaten van de heer H.M. vermelden dat deze kosteloos zijn, poneren ze dan ook de afwezigheid van winstoogmerk, wat een essentieel bestanddeel is voor een

beroepsbezigheid in de zin van artikel 3 van het KB 38.

Ten onrechte stelt de heer H.M. thans dat hij zich niet op de kosteloosheid beroepen heeft om het vermoeden van artikel 2 van het KB van 19 december 1967 te weerleggen. Dit is in strijd met de brieven van zijn raadsman van 18 maart 1998 en 23 maart 1998 waarin met verwijzing naar de processen-verbaal van de algemene vergaderingen betoogd werd dat de heer H.M. zijn mandaat kosteloos uitoefende; voor de bedragen voor de jaren 1991 en 1992 werd de verjaring ingeroepen.

Evenmin heeft hij zich aangesloten of willen aansluiten bij een sociaal verzekeringsfonds.

Ook in een latere brief van de toenmalige raadsman van de heer H.M. van 28 februari 2001 wordt verwezen naar de kosteloosheid van het mandaat.

De heer H.M. beriep zich dus telkens op de afwezigheid van winstoogmerk.

7. Wanneer door een fiscale controle vastgesteld wordt dat deze kosteloosheid vanaf het jaar 1991 niet meer aanwezig was, omdat de heer H.M. sinds dat ogenblik wel degelijk bedrijfsinkomsten had zoals bedoeld in artikel 3 §1, lid 2 van het KB 38, terwijl dit de voorgaande jaren klaarblijkelijk niet het geval was en alleszins niet wordt aangetoond, dan houdt dit in dat het begin van de beroepsbezigheid van de heer H.M. zich in 1991 situeert, zodat hij vanaf dat ogenblik voorlopige bijdragen en regularisatiebijdragen verschuldigd is.

Het feit dat de heer H.M. thans in zijn standpunten zijdelings insinueert dat hij mogelijk voor 1991 ook beroepsinkomsten zou gehad hebben, doet hieraan niets af. Hij brengt hiervoor overigens evenmin elementen aan en zijn vage insinuatie komt niet overeen met de fiscale taxatie, noch met zijn eerdere standpunten. Deze insinuatie zou bovendien impliceren dat hij zich zou beroepen op een frauduleuze houding en hieruit dan (verder) voordeel zou willen halen.

Samen met het RSVZ aanvaardt het hof dan ook dat de beroepsbezigheid van de heer H.M. een aanvang nam in 1991, zijnde de periode vanaf wanneer de fiscus zijn bedrijfsinkomsten vaststelde en detecteerde.

In die omstandigheden kon het RSVZ voor de jaren 1991, 1992 en 1993 regularisatiebijdragen vorderen. Er is voor het jaar 1991 geen verjaring gelet op artikel 49 van het KB van 19 december 1967.

De regularisatiebijdragen voor het jaar 1991

8. H.M. houdt in ondergeschikte orde voor dat er in het jaar 1991 enkel in het laatste kwartaal inkomsten waren.

Dit is enkel aangetoond m.b.t. NV Haeldraim, maar hij was ook beheerder in NV Sadimat, waarvoor de fiscus eveneens fictieve intresten weerhield. Er zijn ook nog niet betwiste fictieve intresten weerhouden voor de NV Gounod Meir, waarvan geen stukken worden voorgelegd.

De opmerking van H.M. gaat enkel uit van zijn mandaat bij Haeldraim en hij houdt geen rekening met de mandaten en inkomsten in de 2 andere vennootschappen.

Terecht heeft RSVZ dan ook voor de 4 kwartalen van 1991 de bijdragen berekend.

De geherkwalificeerde huurinkomsten 1993

9. De heer H.M. betwist de vaststelling van de beroepsinkomsten voor het jaar 1993 door het RSVZ op € 34.563,17, omdat hij de huurinkomsten ten bedrage van € 22.365,52 niet aanvaardt. Hij kan dan ook slechts vrede nemen met een bedrag van € 12.197,65. De vaststelling van deze inkomsten is relevant voor de vaststelling van de regularisatiebijdragen voor het jaar 1993 en voor de bijdragen 1996.

10. Het aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen (aj 1994 /ink. 1993) vermeldt het bedrag van 902.223 frank als huurinkomsten onder code 401, zodat het gaat om de huurprijs en huurvoordelen die als een bezoldiging worden aanzien, omdat de heer H.M. onroerende goederen verhuurt aan vennootschappen waarvan hij bedrijfsleider is.

In zijn repliek op het advies van het Openbaar Ministerie, neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 8 februari 2010, merkt de heer H.M. op dat hij een nog niet beantwoord bezwaarschrift heeft

ingediend ter betwisting van de voor dit ganse inkomstenjaar gevestigde aanslag en hij verwijst hiervoor naar het stuk 40 van het bundel RSVZ.

Hij verwijst hiervoor naar zijn stuk 40, dat betrekking heeft op de betwisting van een bijkomende aanslag op grond van artikel 355 WIB92 tengevolge van een fraude onderzoek door de BBI.

Dit bezwaar had betrekking op aj 1994, ink. 1993 art. 470081, uitvoerbaar verklaard op 27 april 2004 voor een bedrag van € 1.988.220,52 of 80.204.617 Bef.

Onder zijn stuk 21 legt de heer H.M. het aanslagbiljet aj 1994, ink. 1993 voor waarin onder code 401 de huurinkomsten zijn opgenomen, maar dit aanslagbiljet wordt gekenmerkt door artikel 769453635, uitvoerbaar verklaard op 16 december 1996 voor een bedrag van 322.272 Bef. Het bezwaar had dus geen betrekking op het voor deze zaak relevante aanslagbiljet.

Integendeel de heer H.M. heeft de opgave van de huurinkomsten onder code 401 voor het jaar 1993 ondertekend voor akkoord (stuk 39 RSVZ).

11. Op grond van artikel 11 §1 van het KB 38 worden de bijdragen uitgedrukt in een percentage van de beroepsinkomsten, die als volgt worden omschreven in artikel 11 §2 :

Onder beroepsinkomsten in de zin van §1 dienen te worden verstaan de bruto beroepsinkomsten, verminderd met de beroepskosten, en eventueel met de beroepsverliezen, vastgesteld overeenkomstig de wetgeving betreffende de inkomstenbelastingen, die de onderworpen als zelfstandige heeft genoten tijdens de periode dat hij aan dit besluit was onderworpen.

Bij een betwisting over de verplichtingen ingevolge het sociaal statuut zelfstandigen mogen de arbeidsgerechten de beroepsinkomsten, zoals deze zijn vastgesteld overeenkomstig de wetgeving aangaande de inkomstenbelastingen, niet in vraag stellen. (Cass. 14 januari 2002, JTT 2002, 115).

12. De inkomsten op het aanslagbiljet vermeld onder code 401 hebben betrekking op *als bezoldigingen aan te merken huurinkomsten*. Het betreft dan ook

inkomsten die voortvloeien uit de beroepsactiviteit als zelfstandige van de heer H.M..

Dit wordt ook geïllustreerd door de toelichting bij het aangifteformulier:

Indien u gebouwen verhuurt aan een vennootschap waarin u een opdracht als bestuurder, zaakvoerder of vereffenaar (of een gelijksoortige functie) uitoefent, moet u hier het gedeelte van de huurprijs en de huurvoordelen vermelden dat meer bedraagt dan vijf derden van het met 2,95 (voor 1993) vermenigvuldigde kadastraal inkomen van de goederen.

Door het ontbreken van fiscaal bezwaar, zijn de verdere opmerkingen van de heer H.M. omtrent deze gekwalificeerde huurinkomsten zonder belang. Het RSVZ heeft zich op dit punt terecht gesteund op de fiscale gegevens zoals deze hem werden overgemaakt.

Zoals het Openbaar Ministerie terecht opmerkt zijn deze opmerkingen niet verifieerbaar maar bovendien irrelevant door het ontbreken van bezwaar.

Terecht heeft het RSVZ dan ook voor de beroepsinkomsten 1993 het bedrag van € 34.563,17, in aanmerking genomen, wat betreft de vaststelling van de regularisatiebijdragen 1993 en de bijdragen 1996.

De solidariteit van NV T.M.S..

13. Artikel 15 §1, lid 3 van het KB 38 bepaalt dat de rechtspersonen hoofdelijk gehouden zijn tot de betaling van de bijdragen verschuldigd door hun vennoten of mandatarissen.

De draagwijdte van deze hoofdelijkheid wordt door deze bepaling op geen enkele wijze beperkt, wat inhoudt dat ze eveneens geldt voor de bijdragen van de mandataris uit hoofde van mandaten uitgeoefend in andere vennootschappen tijdens hetzelfde dienstjaar. (Cass. 6 juni 1988, JTT 1989, 280)

Dit houdt echter niet in dat deze hoofdelijkheid ook zou bestaan in hoofde van de rechtspersoon die aangesproken wordt in betaling van de bijdragen van vennoten of mandatarissen, wanneer dezen binnen die rechtspersoon geen activiteit hebben noch een mandaat bekleden waarvoor zij bijdrageplichtig zijn in het stelsel van de zelfstandigen. (Arbh. Brussel, 9 september 2008, A. R. 50.256, niet gepubliceerd)

Wanneer aan deze voorwaarde wel is voldaan, geldt ze evenwel voor het geheel van de door de mandataris verschuldigde bijdragen en is hij niet beperkt tot de bijdragen of fracties van bijdragen verschuldigd op basis van het bezoldigd mandaat binnen de vennootschap.

14. Volgens de publicatie van het benoemingsbesluit in het Belgisch staatsblad van 7 november 1991 was het mandaat van de heer H.M. bij de NV T.M.S. kosteloos. Zoals uit dit dossier blijkt, verhindert dit de heer H.M. daarom nog niet om soms bedrijfsinkomsten ingevolge zulk een mandaat te ontvangen.
Hierover ontbreken gegevens.

Het hof sluit zich aan bij de vraag van het Openbaar Ministerie of, in het licht van wat vermeld werd in randnummer 13, men er kan vanuit gaan dat de heer H.M. een zelfstandige beroepsactiviteit in de schoot van de NV T.M.S. uitoefende die zijn onderwerping aan het sociaal statuut zelfstandigen met zich mee kon brengen en of de hoofdelijke gehoudenheid van deze vennootschap kan weerhouden worden.

Het past dat de debatten hiervoor worden heropend.

In zijn antwoord op het advies van het Openbaar Ministerie, neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 8 februari 2010, besluit het RSVZ dat de heer H.M. nog € 47.674,84 verschuldigd is voor 91/1 tot 93/4 en 96/1 tot 96/4., terwijl in de synthesebesluiten, neergelegd op 30 november 2009, melding gemaakt wordt van een herleiding van de eis tot betaling van achterstallige bijdragen ten bedrage van € 45.382,22 + € 2040,39 = € 47.422,61.

Het RSVZ kan naar aanleiding van de heropening der debatten klaarheid geven over de juiste bedragen.

15. Het hof sluit zich aan bij het advies van het Openbaar Ministerie wat betreft de niet toekenning van de gevraagde termijnen van betaling, daar de heer H.M. niet aantoonde dat hij aan de voorwaarden hiervoor voldoet.

★

★

★

OM DEZE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Gelet op het gedeeltelijk eensluidend schriftelijk advies van advocaat-generaal J.J. André van 11 januari 2010, waarop beide partijen hebben gerepliceerd.

Recht sprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch, alvorens verder te gronde te beslissen, heropent de debatten van deze kamer van het Arbeidshof teneinde partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent de vragen gesteld in de randnummers 13 en 14.

Verleent vervolgens aan de appellanten een conclusietermijn tot 3 mei 2010

En aan geïntimeerde een conclusietermijn tot 7 juni 2010.

Verleent aan appellanten een repliektermijn tot 21 juni 2010

En aan geïntimeerden een repliektermijn tot 5 juli 2010.

Stelt de zaak voor verdere behandeling op de openbare terechtzitting van de 9de kamer van dit Hof (zaal 0.8) op 6 september 2010, Poelaertplein, 3 te 1000 Brussel om 14 uur 30'.

Om nadien verder te oordelen als naar recht;

Kosten aan te houden.

Aldus geweest en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 9de Kamer van het Arbeidshof te Brussel op 1 maart 2010, waar aanwezig waren:

Mevrouw B. CEULEMANS, Eerste Voorzitter,

De Heer L. LENAERTS, Raadsheer,

Mevrouw N. VAN ESPEN, Raadsheer in sociale zaken als zelfstandige arbeider

Mevrouw K. CUVELIER, Griffier.

K. CUVELIER.

B. CEULEMANS.

L. LENAERTS.

N. VAN ESPEN.

Het arrest is uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 9^e Kamer van het Arbeidshof te Brussel op 1 maart 2010 door Mevrouw B. CEULEMANS, Eerste Voorzitter, bijgestaan door Mevrouw K. CUVELIER, Griffier.

B. CEULEMANS.

K. CUVELIER.